

зашиба земя прашна. Шиба, бие стълбовцетъ, падатъ долу класовцетъ. Падатъ, гинатъ и надежди: тежка участь, зло, прежежди. . . Спри го, Боже, спри неволи: бащи гладни, деца голи! Спри тазъ напасть зла, проклета! . . . Нѣма милость въ небесата! . . .

Като дългогодишенъ народенъ учителъ, Церковски обичаше децата, познаваше тѣхната душа и написа редица стихотворения за деца. Много отъ тѣхъ и днесъ красятъ училищнитѣ читанки и христоматии.

Церковски почина миналата година на 57 годишна възраст, въ София. Останкитѣ му бѣха пренесени и погребани въ родното му село Бѣла Черкова.

.....

Ц. Церковски

Лудо

Лудо ходи, лудо шета
Изъ село;
Калпакъ кривъ, китки кичи
На чело.

На глава му на две страни
Люляка;
Бѣла аба, червенъ гайтанъ
Два ката.

Червенъ поясъ — червенъ сияхъ
Презъ него;
Меденъ дивитъ — паче перо
Въвъ него.